

בבית המשפט העליון

בש"פ 8013/16

לפני: כבוד השופט א' שהם

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אליעד משה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, במ"ת 16-08-16357, מיום 13.10.2016, שניתנה על ידי כב' השופט ש' יניב

תאריך הישיבה: י"ב בתשרי התשע"ז (14.10.2016)

בשם העוררת: עו"ד רחלי זוארץ-לוי; עו"ד שרית שמש

בשם המשיב: עו"ד רוי גבריאלי

החלטה

רקע והליכים קודמים

1. נגד המשיב ושישה נאשמים נוספים, הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, כתב אישום המייחס להם שורה של עבירות, במסגרת ארגון של אוהדי קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים, המכונה "לה פמיליה" (להלן: הארגון). כפי שהובהר לי, הוגשו בפרשה זו שלושה כתבי אישום נגד 20 נאשמים, כאשר ההפרדה בין כתבי האישום נעשתה, ככל הנראה, מטעמים ראייתיים.

למשיב יוחסו, במסגרת כתב האישום בתיק שלפניי, שלושה אישומים: האישום השלישי, הרביעי והחמישי.

באישום השלישי נטען, כי המשיב, ביחד עם חברים נוספים בארגון (להלן: הקושרים), קשרו לארוב לאוהדי קבוצת הכדורגל הפועל ת"א, בסמוך לחניון

"רידינג" בתל אביב (להלן: החניון), וזאת במטרה לחבול בהם באמצעות נשק פוגעני, והכל בכוונה להטיל בהם נכות או מום, או לגרום להם לחבלה חמורה. ביום 24.8.2015 בסמוך לשעה 16:00, הגיעו הקושרים לחניון, כשהם נושאים אלות בייסבול, מקלות מעץ ואבנים. נטען בכתב האישום, כי משהבחינו הקושרים בקבוצה גדולה של אוהדי הפועל ת"א, הם החלו לקלל אותם והשליכו לעברם בקבוקים מזכוכית. לאחר מכן, התנפלו הקושרים על ע.ג. (להלן: המתלונן), אשר היה פצוע ברגלו ולא הצליח להימלט מהמקום, ותקפו אותו באכזריות בכל חלקי גופו, בבעיטות ואגרופים, והשליכו עליו בקבוקים מזכוכית. שניים מהקושרים אף תקפו את המתלונן באמצעות צינורות. בנוסף, נטלו הקושרים מרשותו של המתלונן סכום של 300 ₪ שנפל מכיסו. כתוצאה ממעשיהם של הקושרים, והמשיב בתוכם, נגרמו למתלונן חבלות בזרוע וברגל ימין, בשוק רגל ימין, ובגב, וכן נגרמה לו המטומה בפניו. במסגרת אישום זה, יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וניסיון לחבלה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין.

באישום הרביעי, נטען כי המשיב קשר קשר עם הנאשמים 5 ו-6 בכתב האישום, ועם חברי ארגון נוספים (להלן: הקושרים), לתקוף את אוהדי קבוצת הכדורגל מכבי חיפה. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו הקושרים, בתאריך 26.6.2015 בסמוך לשעה 12:00, בחוף פולג בנתניה, שם הבחינו באוהדי קבוצת מכבי חיפה, אשר מכרו חולצות של קבוצתם. אחד הקושרים ניגש לאוהד, שהחזיק בידו שק ובו היו החולצות, ומשך את השק בכוח מידו, בכוונה לשלול אותו שלילת קבע. אוהדי מכבי חיפה ניסו למנוע את גניבת השק, ובשלב זה התנפלו הקושרים על האוהדים ותקפו אותם, בצוותא חדא, באמצעות בעיטות ואגרופים, בכל חלקי גופם. לאחר זאת, נטלו הקושרים את החולצות ונמלטו מהמקום, משהבחינו בכוחות המשטרה שהוזעקו לזירת העבירה. במסגרת אישום זה, יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ושווד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

באישום החמישי מדובר, פעם נוספת, בקשירת קשר לתקוף את אוהדי קבוצת הכדורגל מכבי חיפה, וזאת "בהרכב מורחב", באמצעות נשק חם וקר. נטען בכתב האישום, כי ביום 3.7.2015 בסמוך לשעה 12:00, הגיעו המשיב, והנאשמים 2 ו-5 בכתב האישום, ביחד עם חברי ארגון נוספים, לחוף פולג בנתניה, כשהם נושאים בקבוקי זכוכית, רימון הלם, ורימון עשן. משהבחינו הקושרים בקבוצת אוהדים של מכבי חיפה, הם השליכו בקבוקים מזכוכית ואבנים לעבר אחד מכלי הרכב של האוהדים, ולאחר מכן דלקו אחר רכביהם של האוהדים, והשליכו אבנים ומקלות לעבר רכב שזוהה על ידם, בטעות, כרכב של האוהדים. במסגרת אישום זה, יוחסו למשיב

עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין; וחבלה במזיד, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. בהחלטתו של בית משפט קמא (כב' השופט ש' יניב), מיום 6.10.2016, אשר התמקדה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, נקבע, לגבי המשיב, כי ברשות התביעה ראיות לכאורה להוכחת הנטען באישום השלישי (פרשת רידינג), ואשר לאישומים 4 ו-5 (כדורגל חופים 1 וכדורגל חופים 2), נקבע כי הראיות שבידי התביעה אינן בעלות עוצמה גבוהה.

3. ביום 13.10.2016, לאחר עיון בתסקיר מעצר מעודכן מיום 9.10.2016, החליט בית משפט קמא כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, בהתקיים התנאים הבאים:

א. מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו של המשיב בעיר מודיעין, כאשר הוא נתון לפיקוח של שלושה מפקחים שאושרו, ובהם שני הוריו של המשיב.

ב. מתן ערבות עצמית וערבות צד ג', בסך 30,000 ₪ כל אחת.

ג. הפקדה במזומן של 15,000 ₪.

ד. הוצא צו עיכוב יציאה מהארץ בעניינו של המשיב.

ה. נאסר על המשיב ליצור כל מגע ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה, "לרבות בכל אמצעי אלקטרוני, אינטרנט, טלפון, טלפון נייד, וכיוצא בזה".

לבקשת התביעה עוכב שחרורו של המשיב עד להיום בשעה 11:00.

הערך

4. המאשימה (להלן: העוררת), אינה משלימה עם ההחלטה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, וטוענת כי לא היה מקום להסתפק במעצרו תחת איזוק אלקטרוני, נוכח המסוכנות הרבה והממשית הנשקפת ממנו. לטענת העוררת, יש לראות את המשיב כבעל תפקיד בכיר וכאחד ממנהיגיו של הארגון, אשר אף נטל חלק במעשי אלימות קשים, שהופנו כלפי אוהדים של קבוצות אחרות. עוד נטען, כי המשיב היה פעיל

בשלושה אירועים שונים ונפרדים, ועל דבר מעורבותו העמוקה בפעילות הארגון ניתן ללמוד משיחות שנקלטו בהאזנות סתר, מהן עולה כי המשיב, גם בזמן שאינו מצוי במגרשי הכדורגל, מושך בחוטים ונותן הוראות לחברים אחרים בארגון. לפיכך, נטען על ידי העוררת כי אין במעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני כדי למנוע, במידה מספקת, את המשך פעילותו הפלילית. עוד נטען, כי גם בתסקיר שירות המבחן נאמר כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב להישנות התנהגות תוקפנית ופורצת גבולות, הינה גבוהה, גם אם מסוכנות זו פוחתת כאשר המשיב אינו נמצא במגרשי הכדורגל.

5. בדיון בערר טענה עו"ד רחל זוארץ לוי, אשר יצגה את העוררת, כי יש לראות את המשיב כמי שמצוי במדרג "המנהלים" של הארגון, ורק בשל טעמים ראייתיים הוא לא צורף לכתב האישום, שבו רוכזו הגורמים הבכירים בארגון. עוד נטען, כי אין בסיס לקביעתו של בית משפט קמא, לפיה התשתית הראייתית, הנוגעת לאישומים הרביעי והחמישי, אינה בעוצמה גבוהה. בנסיבות אלה, סבורה העוררת כי יש להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, ולהורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, עד לתום ההליכים בעניינו.

תשובת המשיב

6. המשיב, אשר יוצג על ידי עו"ד רוי גבריאלי, מבקש לדחות את הערר, באשר לטענתו לא נפל כל פגם בהחלטתו של בית משפט קמא. עו"ד גבריאלי טענה, כי מרבית הנאשמים בפרשה זו שוחררו לחלופת מעצר, לרבות אלו שהיו מעורבים באישומים החמורים ביותר, במסגרתם בוצעו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, אשר גרמו נזק קשה לאחד האוהדים, אשר הותקף באמצעות פטיש שהוטח בראשו. עוד נטען, כי העוררת לא הגישה ערר על קביעתו של בית משפט קמא בנוגע לעוצמת הראיות המתייחסות לאישומים הרביעי והחמישי, והיא אינה רשאית להשיג על קביעותיו של בית משפט קמא, בהקשר זה. עו"ד גבריאלי הוסיפה וטענה, כי המשיב נשוי ואב לשני ילדים קטנים, ובכוונתו להתנתק לחלוטין מעולמו של הארגון, ואין חשש כי הוא יוסיף לבצע עבירות, ויפר את התנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את החומר שהונח לפניי, והאזנתי בקשב רב לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים היום, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות. אכן, כפי שטענה העוררת, המבחן בשאלת המעצר הינו דו שלבי, כאשר בשלב ראשון יש לקבוע אם יש

בחלופת מעצר כלשהי כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, ובמידה שהתשובה שלילית אין צורך להתקדם לשלב הבא, ולבחון היתכנותה של חלופת מעצר. בכל מקרה אחר, יש לעיין, ככלל, בתסקיר מעצר ולבחון את השאלה האם אפשר ליתן מענה למסוכנותו של הנאשם באמצעות חלופה הולמת, מבלי להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח (בש"פ 5985/08 אבו וסל נ' מדינת ישראל (10.7.2008); בש"פ 10776/07 פלוני נ' מדינת ישראל (30.12.2007); בש"פ 3391/13 עווידה נ' מדינת ישראל (20.5.2012); בש"פ 8314/12 ג'עברי נ' מדינת ישראל (27.11.2012)).

בענייננו, קבע בית משפט קמא, לאחר עיון בתסקיר מעצר עדכני, כי ניתן להפיג את מסוכנותו של המשיב באמצעות מעצר תחת איזוק אלקטרוני, והטלת הגבלות חמורות על יצירת קשר עם מעורבים בפרשה, בכל אמצעי תקשורת רלבנטי. סבורני, כי אין למצוא פגם בקביעתו זו של בית משפט קמא, וזאת בעיקר כאשר נאמר בתסקיר המעצר כי מסוכנותו הגבוהה של המשיב מתייחסת למצב שבו הוא מצוי פיזית במגרשי הכדורגל, כאשר מסוכנות זו פוחתת שעה שהמשיב "לא נמצא בקרבת מגרשי כדורגל".

עוד יש להבהיר, כי אין בידי לקבל את טענתה של העוררת המשיגה על קביעתו של בית משפט קמא, בהתייחס לעוצמת הראיות במסגרת האישומים הרביעי והחמישי. בית משפט קמא עיין בחומר הראיות הרב שהוצג בפניו, ולאחר זאת קבע כי, נוכח איזכורו הלקוני של המשיב בפרשות אלה, הרי שהראיות שבידי התביעה אינן בעלות עוצמה גבוהה. בקביעה זו אינני רואה להתערב, וזאת גם משום שלא הוגש ערר המכוון לכך, על ידי העוררת. כידוע, עוצמתה של עילת המאסר נגזרת, בין היתר, מעוצמת הראיות שבידי המאשימה (בש"פ 4128/13 ביטון נ' מדינת ישראל (17.7.2013)), וגם מטעם זה הנני רואה לדחות את הערר.

8. סוף דבר, הערר נדחה, והחלטתי בדבר המשך מעצרו של המשיב מתבטלת בזאת.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשע"ז (14.10.2016).

ש ו פ ט